

Bruxelles, 20.11.2018
COM(2018) 750 final

2018/0388 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

**de modificare a Deciziei 2009/791/CE de autorizare a Germaniei să aplice în continuare
o măsură de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind
sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată**

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „Directiva TVA”)¹, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă măsuri speciale de derogare de la dispozițiile directivei respective pentru a simplifica procedura de colectare a TVA-ului sau pentru a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de fraudă.

Prin scrisoarea înregistrată la Comisie în data de 10 septembrie 2018, Republica Federală Germania (denumită în continuare Germania) a solicitat permisiunea de a continua aplicarea unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva TVA, cu scopul de a exclude de la dreptul de deducere TVA-ul aferent bunurilor și serviciilor utilizate de contribuabil în proporție de peste 90 % în scopuri private, pentru sine sau pentru angajații săi sau, în general, în scopuri neprofesionale sau pentru activități care nu au caracter economic. Cererea a fost însoțită de un raport privind aplicarea acestei măsuri în conformitate cu articolul 2 din Decizia 2009/791/CE a Consiliului din 20 octombrie 2009², astfel cum a fost modificată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2428 a Consiliului din 10 decembrie 2015³.

În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva TVA, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisorile din 14 septembrie 2018, cu privire la cererea înaintată de Germania. Prin scrisoarea din 17 septembrie 2018, Comisia a comunicat Germaniei faptul că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Articolul 168 din Directiva TVA prevede că o persoană impozabilă are dreptul de a deduce TVA-ul perceput pentru achizițiile efectuate și serviciile primite în scopul tranzacțiilor sale impozabile. Articolul 168a alineatul (1) din Directiva TVA prevede că TVA-ul corespunzător cheltuielilor pentru bunuri imobile care fac parte din activele folosite în cadrul activității profesionale a unei persoane impozabile și utilizate atât în scopuri profesionale, cât și în scopuri private sunt deductibile doar în limita utilizării bunurilor respective în scopul activității profesionale a persoanei impozabile respective. În temeiul articolului 168a alineatul (2) din Directiva TVA, statele membre pot să aplice această regulă și în ceea ce privește cheltuielile aferente altor bunuri care fac parte din activele folosite în cadrul activității profesionale, pe care le specifică.

În conformitate cu articolul 395 din Directiva TVA, statele membre pot aplica măsuri de derogare de la dispozițiile Directivei TVA, pentru a simplifica procedura de colectare a TVA sau pentru a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de fraudă, cu condiția să fi obținut aprobarea Consiliului.

Germania a solicitat aplicarea în continuare a unei măsuri de derogare care să îi permită să excludă în totalitate de la dreptul de deducere TVA-ul aferent bunurilor și serviciilor utilizate de o persoană impozabilă în proporție de peste 90 % în scopuri private sau neprofesionale, inclusiv activitățile care nu au caracter economic.

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

² JO L 283, 30.10.2009, p.55.

³ JO L 334, 22.12.2015, p. 12.

Această măsură de derogare solicitată de Germania a fost inițial acordată prin Decizia 2000/186/CE a Consiliului din 28 februarie 2000⁴, până la 31 decembrie 2002, și ulterior reacordată prin Decizia 2003/354/CE a Consiliului din 13 mai 2003⁵, până la 30 iunie 2004, prin Decizia 2004/817/CE a Consiliului din 19 noiembrie 2004⁶, până la 31 decembrie 2009 și prin Decizia 2009/791/CE a Consiliului din 20 octombrie 2009, până la 31 decembrie 2012. Aceasta din urmă a fost prelungită până la 31 decembrie 2015 prin Decizia de punere în aplicare 2012/705/UE a Consiliului din 13 noiembrie 2012⁷ și până la 31 decembrie 2018 prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2428 a Consiliului din 10 decembrie 2015⁸.

În cererea sa actuală, Germania a informat Comisia că aplicarea măsurii de derogare s-a dovedit a fi foarte eficace și constituie o simplificare majoră pentru colectarea TVA. Măsura contribuie, de asemenea, la prevenirea evaziunii și fraudei fiscale.

Utilizarea minimă solicitată a bunurilor în proporție de cel puțin 10 % în scopuri profesionale pentru a permite deducerea TVA-ului în amonte este relativ scăzută. Potrivit Germaniei, prelungirea acestei măsuri va avea, prin urmare, doar un impact redus asupra valorii totale a veniturilor din TVA colectate în etapa consumului final și, ca atare, nu afectează negativ resursele proprii din TVA ale Uniunii.

Potrivit Germaniei, măsura reduce sarcinile administrative ale contribuabililor și ale administrațiilor fiscale, deoarece raportul dintre utilizarea unor astfel de bunuri în scopuri profesionale și utilizarea în scopuri neprofesionale nu trebuie să fie monitorizat sau adaptat și, prin urmare, nu trebuie păstrate evidențe cu privire la aceste modificări. Limita de 10 % corespunde, de asemenea, cerințelor din legislația germană privind impozitul pe venit, care prevăd că numai bunurile utilizate în proporție de cel puțin 10 % în scopuri profesionale pot fi considerate drept active comerciale.

În general, derogările se acordă pe o perioadă limitată, pentru a se putea evalua dacă măsura specială respectivă este sau nu adecvată și eficace. În acest sens, pe baza informațiilor furnizate de Germania, Comisia înțelege că repartizarea de 10 % / 90 % între utilizarea în scopuri profesionale și utilizarea în scopuri neprofesionale reprezintă în continuare o bază solidă pentru determinarea operațiunilor în cazul cărora utilizarea în scopuri profesionale poate fi considerată neglijabilă.

În consecință, măsura specială despre care este vorba simplifică atât sarcina administrațiilor fiscale, cât și sarcina întreprinderilor, deoarece nu este necesară monitorizarea utilizării ulterioare a bunurilor și serviciilor cărora li se aplica excluderea de la deducere la momentul achiziției, în special în ceea ce privește posibila impozitare a utilizării private în temeiul articolului 16 sau al articolului 26 din Directiva TVA sau ajustările deducerilor, conform articolelor 184-192 din directiva menționată. Prin urmare, este oportună prelungirea măsurii de derogare.

Cu toate acestea, orice prelungire ar trebui să fie limitată ca durată pentru a se putea verifica continuitatea validității condițiilor pe care se bazează derogarea. Prin urmare, se propune să se prelungească derogarea până la sfârșitul anului 2021 și să se solicite Germaniei să prezinte împreună cu cererea de prelungire, până cel târziu la 31 martie 2021, un raport care să includă

⁴ JO L 59, 4.3.2000, p.12.

⁵ JO L 123, 17.5.2003, p. 47.

⁶ JO L 357, 2.12.2004, p. 33.

⁷ JO L 319, 16.11.2012, p. 8.

⁸ JO L 334, 22.12.2015, p. 12.

și o examinare a procentajului repartizării aplicate între utilizarea în scopuri profesionale și utilizarea în scopuri neprofesionale pe care se bazează excluderea de la deducere în cazul în care se are în vedere o nouă prelungire după 2021.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Conform articolului 176 din Directiva TVA, Consiliul stabilește cheltuielile pentru care TVA-ul nu este deductibil. Până la adoptarea unor dispoziții în acest sens, statele membre sunt autorizate să mențină excluderile care erau în vigoare la 1 ianuarie 1979. În consecință, există un număr de dispoziții de tip „statu-quo” care restrâng dreptul la deducere al persoanelor impozabile.

În pofida inițiativelor anterioare de stabilire a unor reguli privind categoriile de cheltuieli care pot face obiectul limitării dreptului de deducere⁹, această derogare este adecvată în așteptarea unei armonizări a acestor reguli la nivelul UE.

Măsura propusă este, prin urmare, în concordanță cu dispozițiile existente din Directiva TVA.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Articolul 395 din Directiva TVA.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Având în vedere dispoziția din Directiva TVA pe care se întemeiază propunerea, principiul subsidiarității nu se aplică.

- **Proporționalitate**

Decizia se referă la o autorizare acordată unui stat membru la cererea acestuia și nu constituie o obligație.

Având în vedere domeniul de aplicare limitat al derogării, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul propus: decizie de punere în aplicare a Consiliului.

În temeiul articolului 395 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului, derogarea de la dispozițiile comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizarea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. O decizie de punere în aplicare a Consiliului este instrumentul cel mai adecvat, dat fiind faptul că ea poate fi adresată unui singur stat membru.

⁹ COM (2004) 728 final - Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 77/388/CEE în vederea simplificării obligațiilor în materie de taxă pe valoarea adăugată (JO C 24, 29.1.2005, p. 10), retrasă la 21 mai 2014 (JO C 153, 21. 5. 2014, p. 3).

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Prezenta propunere se bazează pe o cerere înaintată de Germania și se referă doar la acest stat membru.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesară consultarea experților externi.

- **Evaluarea impactului**

Propunerea de decizie de punere în aplicare a Consiliului are drept scop simplificarea procedurii de colectare a TVA-ului autorizând Germania să aplice în continuare o măsură de derogare care să îi permită să excludă în totalitate de la dreptul de deducere TVA-ul aferent bunurilor și serviciilor utilizate de o persoană impozabilă în proporție de peste 90 % în scopuri private sau neprofesionale, inclusiv activitățile care nu au caracter economic. Această măsură s-a dovedit a fi un instrument adecvat și eficient.

Potrivit Germaniei, prelungirea acestei măsuri nu va avea un impact negativ asupra valorii totale a veniturilor din TVA colectate în etapa consumului final și, ca atare, nu afectează negativ resursele proprii din TVA ale Uniunii.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu va avea efecte adverse asupra resurselor proprii ale Uniunii provenind din TVA.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Propunerea este limitată în timp și conține o clauză de reexaminare.

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei 2009/791/CE de autorizare a Germaniei să aplice în continuare o măsură de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE reglementează dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa pe valoarea adăugată (TVA) percepută pentru bunurile și serviciile care le sunt furnizate sau prestate în scopul operațiunilor supuse impozitării. Germania a fost autorizată să introducă o măsură de derogare având obiectivul de a exclude de la dreptul de deducere TVA-ul aferent bunurilor și serviciilor utilizate de o persoană impozabilă în proporție mai mare de 90 % în scopuri private sau în folosul angajaților săi ori, în general, în scopuri neprofesionale sau pentru activități care nu au caracter economic.
- (2) Inițial, Decizia 2000/186/CE a Consiliului² a autorizat Germania să introducă și să aplice măsuri de derogare de la articolele 6 și 17 din Directiva 77/388/CEE a Consiliului³ până la 31 decembrie 2002. Decizia 2003/354/CE a Consiliului⁴ a autorizat Germania să aplice o măsură de derogare de la articolul 17 din Directiva 77/388/CEE până la 30 iunie 2004. Decizia 2004/817/CE a Consiliului⁵ a prelungit autorizația până la 31 decembrie 2009.

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

² Decizia Consiliului din 28 februarie 2000 de autorizare a Republicii Germania să aplice măsuri de derogare de la articolele 6 și 17 din a șasea Directivă 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre în materie de impozitare a cifrei de afaceri - sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 59, 4.3.2000, p. 12).

³ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre în materie de impozitare a cifrei de afaceri - sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, 13.6.1977, p. 1).

⁴ Decizia Consiliului din 13 mai 2003 de autorizare a Germaniei aplice o măsură de derogare de la articolul 17 din a șasea Directivă 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre în materie de impozitare a cifrei de afaceri (JO L 123, 17.5.2003, p. 47).

⁵ Decizia Consiliului din 19 noiembrie 2004 de autorizare a Germaniei să aplice o măsură de derogare de la articolul 17 din a șasea Directivă 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre în materie de impozitare a cifrei de afaceri (JO L 357, 2.12.2004, p. 33).

- (3) Prin Decizia 2009/791/CE a Consiliului⁶, Germania a fost autorizată să continue să aplice o măsură de derogare de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE până la 31 decembrie 2012. Decizia de punere în aplicare 2012/705/UE a Consiliului⁷ a autorizat Germania să aplice măsura de derogare de la articolele 168 și 168a până la 31 decembrie 2015 și Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2428 a Consiliului⁸ până la 31 decembrie 2018.
- (4) Prin scrisoarea înregistrată la Comisie în data de 10 septembrie 2018, Germania a solicitat permisiunea de a continua aplicarea unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE, cu scopul de a exclude în totalitate de la dreptul de deducere TVA-ul aferent bunurilor și serviciilor utilizate de contribuabil în proporție de peste 90 % în scopuri private sau în scopuri neprofesionale, inclusiv în activități care nu au caracter economic. Solicitarea a fost însoțită de un raport privind aplicarea măsurii de derogare, care include o reexaminare a procentajului repartizării care se aplică dreptului de deducere a TVA astfel cum se prevede la articolul 2 din Decizia 2009/791/CE a Consiliului.
- (5) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisorile din 14 septembrie 2018, cu privire la solicitarea depusă de Germania. Prin scrisoarea din 17 septembrie 2018, Comisia a comunicat Germaniei faptul că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.
- (6) Potrivit Germaniei, măsura s-a dovedit a fi foarte eficace pentru simplificarea colectării TVA-ului și pentru evitarea evaziunii și fraudei fiscale. Măsura reduce sarcinile administrative pentru întreprinderi și administrațiile fiscale, deoarece nu este necesară monitorizarea utilizării ulterioare a bunurilor și serviciilor cărora li s-a aplicat excluderea de la deducere la momentul achiziției. Prin urmare, Germania ar trebui să fie autorizată să aplice în continuare această măsură specială pentru o nouă perioadă limitată, și anume până la 31 decembrie 2021.
- (7) În cazul în care consideră că este necesară o prelungire după 2021, Germania ar trebui să prezinte Comisiei până la 31 martie 2021 o cerere de prelungire însoțită de un raport privind aplicarea măsurii, care ar trebui să includă o reexaminare a procentajului repartizării aplicat.
- (8) Măsura de derogare nu va avea un impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii provenind din TVA.
- (9) Prin urmare, Decizia 2009/791/CE ar trebui modificată în consecință,

⁶ Decizia 2009/791/CE a Consiliului din 20 octombrie 2009 de autorizare a Republicii Federale Germania pentru aplicarea în continuare a unei măsuri de derogare de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 283, 30.10.2009, p. 55).

⁷ Decizia de punere în aplicare 2012/705/UE a Consiliului din 13 noiembrie 2012 privind modificarea Deciziei 2009/791/CE și a Deciziei de punere în aplicare 2009/1013/UE de autorizare a Germaniei și, respectiv, a Austriei în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 319, 16.11.2012, p. 8).

⁸ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2428 a Consiliului din 10 decembrie 2015 privind modificarea Deciziei 2009/791/CE și a Deciziei de punere în aplicare 2009/1013/UE de autorizare a Germaniei și, respectiv, a Austriei în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 334, 22.12.2015, p. 12).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 2 din Decizia 2009/791/CE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Prezenta decizie expiră la 31 decembrie 2021.

Orice cerere de prelungire a măsurii de derogare prevăzute în prezenta decizie se transmite Comisiei până la 31 martie 2021.

Respectiva cerere este însoțită de un raport privind aplicarea acestei măsuri care să includă o reexaminare a procentajului repartizării care se aplică dreptului de deducere a TVA în baza prezentei decizii.”

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2019.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*